

Verslag leesclub Vrouwen van Nu op 19 maart 2018 in Verpleeghuis Vivaldi bij An

Aanwezig: AN, Nan, Ria, Gerda, Marja, Conny, Erica, Joke en Leny

Afwezig: Marijke

Opening

Onze club bestaat dit jaar 20 jaar en dat vieren we vandaag. Daarom zijn we deze keer bij elkaar in Verpleeghuis Vivaldi, zodat An er ook bij kan zijn.

An trakteert op heerlijke appelflappen. Rinus is aanwezig om foto's te maken van deze jubileumbijeenkomst en Gerda memoreert hoe het allemaal is begonnen. We gaan gewoon door en bespreken vandaag het:

Boek: DE WOONGROEP van Franca Treur

Wat vonden we ervan:

Conny: eerste boek mooier, Woongroep wat gedateerd.

Nan: vond het niet mooi, en had weinig tijd om te lezen.

Marja: wel grappig, heeft het nog niet uitgelezen.

Leny: niet zo geweldig; wat rommelig.

An: niet mijn verhaal, verouderd. Beschrijving Amsterdam wel interessant.

Ria: moeilijk de draad van het verhaal te volgen; wat verward.

Gerda: beeld van verwarde tijd; onsamenhangend stel jongeren.

Erica: niet uitgelezen wegens vakantie; begin wel leuk, maar geheel wat onsamenhangend.

Joke: goed geschreven; makkelijk te lezen; beeld van idealistische tijd.

De schrijfster

Franca Treur is geboren in 1979 in Meliskerke in Zeeland in een streng gereformeerd gezin. In haar eerste boek: Dorsvloer vol Confetti beschrijft zij het milieu waarin zij is opgegroeid. Dit boek kreeg heel goede recensies. In haar studietijd heeft zij het geloof losgelaten en voelde dit als een bevrijding. Ze studeerde filosofie in Nijmegen en woonde daar in een woongroep; is later overgestapt naar de studie Literatuurwetenschappen in Leiden.

In 2006 won ze een prijs met een essay Macht en Onmacht over de

prestatimaatschappij. In 2017 verscheen haar derde boek: Hoor mijn Stem

De Woongroep beschrijft de belevenissen van een groepje jongeren die met elkaar milieuvriendelijk willen leven en demonstreren voor een betere wereld.

Grappig is de beschrijving van de discussie over de vraag 'waar kunnen we nou eens tegen protesteren?'

Daarnaast spelen de onderlinge verhoudingen en kibbelarijen een rol. De Ik-figuur Elenoor heeft samengewoond met Erik, die ook regelmatig in de woongroep is te vinden. De slechte rollen zijn voor de vader van Erik, en bewoner Alexander. Elenoor keert uiteindelijk terug naar Erik.

Het verhaal is net zo rommelig als de woongroep, en heeft als thema het zoeken naar de juiste keuzes in het eigen leven.

Verslag door Leny